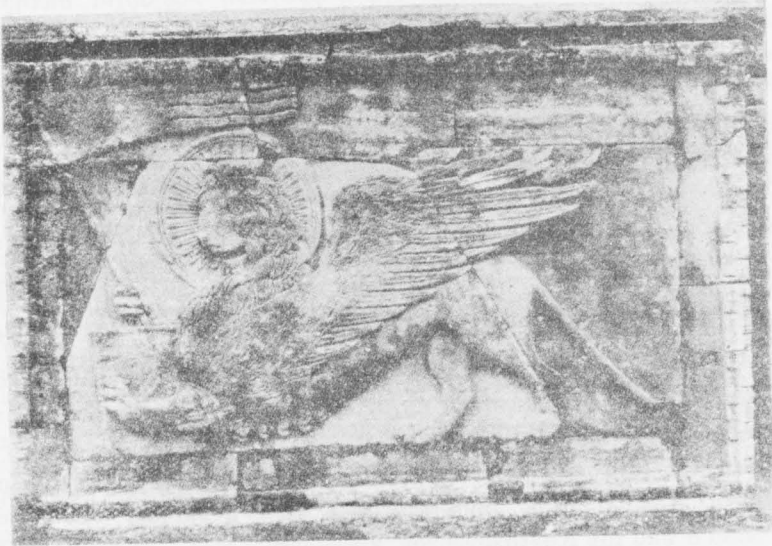

Ἀκκαιοῦόλων τούτων, ὁ Νικόλαος, διετέλεσε καὶ ἐραστής τῆς Αἰκατερίνης), εἶχε κατορθώσει νὰ προσοικειωθῇ τὸ κάλλιστον τῆς χώρας μέρος.

Πολὺ ὁμαλώτερα ἦσαν τὰ πράγματα ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἂν καὶ ὁ μὲν ἡγεμῶν τῆς κατεχούσης αὐτὴν καταλανικῆς ἐταιρείας Ἀλφόνσος Φαβρίκιος ἀπεβίωσε τῷ 1338, οἱ δὲ λογιζόμενοι κυρίαρχοι τῆς χώρας, οἱ τοῦ ἀραγωνικοῦ οἴκου βασιλόπαιδες, οὐδέποτε ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλ' οἱ Καταλανοί, κυβερνῶμενοι ὑπὸ τῶν παρὰ τοῦ οἴκου τούτου διοριζομένων ἐπιτρόπων, ἔδειξαν περὶ τὴν διοίκησιν τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, τῶν Σαλῶν, τοῦ Λοιδωρικοῦ καὶ μέρους τῆς Θεσσαλίας σύνεσιν τινα καὶ ἐπιτηδειό-

Ἀνάγλυφος ἐνετικὸς λέων τῶν τειχῶν τῆς Χαλκίδος
(Μουσεῖον Χαλκίδος)

τητα ἀλλοτριᾶν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν, τῆς προτέρας ἀγριότητος. Διετέλεσαν διαρκῶς φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ἑνετῶν ἔχοντες πολλὰ κοινὰ πρὸς τούτους συμφέροντα. Οἱ μὲν Καταλανοὶ ἤθελον ν' ἀποτρέψωσι τὴν Ἑνετιαν ἀπὸ τοῦ νὰ παράσχη βοήθειάν τινα εἰς τὸν ἀδιακόπως ποθοῦντα νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἀττικῆς Οὐάλτερον Βρυέννιον τὸν νεώτερον, μηδέποτε δὲ κατορθώσαντα τοῦτο. Οἱ δ' Ἑνετοὶ πάλιν εἶχον χρεῖαν τῆς τῶν Καταλανῶν φιλίας, ἵνα ἀσφαλίσωσι τὸ ἐπὶ τῆς Εὐβοίας ἴδιον κράτος ἀπὸ τε τῶν ἐπικυριαρχικῶν ἀξιώσεων τοῦ ἀνδεγαυικοῦ οἴκου καὶ ἀπὸ τῶν κατόχων τῆς χώρας λομβαρδικῶν οἴκων. Ἐπέτυχον δὲ κατ' ἀμφοτέρα τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ οἱ μὲν Ἀνδεγαυηνοὶ ἠπειλοῦν ὡς πάντοτε, ἀλλὰ σπουδαίως δὲν ἐνήργουν, οἱ δὲ λομβαρδικοὶ οἴκοι εἶχον ἀπαραίτητον χρεῖαν τῆς ἐνετικῆς προστασίας ἰδίως κατὰ τῶν τουρκικῶν ἐπιδρομῶν, αἵτινες ἤξεύρομεν ἤδη ὅπόσον ἦσαν ὀλέθρῳαι. Μήπως ὁ ἡγεμῶν τοῦ Ἀιδινίου Οὐμούρμπεῦς, ὁ ὑποτιθέμενος φίλος τοῦ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ καὶ τοσοῦτον διαβόητος γενόμενος παρὰ τοῖς τότε Φράγκοις ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Μορβασάν (1), δὲν ἐτόλμησε νὰ τιτλοφορήσῃ ἑαυτὸν καὶ δυνάστην Ἀχαΐας; Χάρις ὁμῶς εἰς τὴν μεταξὺ Ἑνετῶν καὶ Καταλανῶν συμμαχίαν, οὐ μόνον ἠσφαλίσθη

(1) *Ο ἔστι «καταπατῶν ὄφιν».

